No. 1582 Zaterdag 25 April 1914. 31ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

De Nieuwe Begrooting.

Memorie van Antwoord van den Gouverneur.

Algemeene beschouwingen.

Dat de toelichtingen op de ontwerpen, die den Kolonialen Raad worden aangeboden, onvoldoende en onvolledig zouden zijn, kan de Gouverneur niet toegeven.

Wel tracht hij, omdat hij een vijand is van noodelooze breedvoerigheid, die toelichtingen in het algemeen beknopt te maken en geen argumenten aan te voeren, die als 't ware van zelf spreken; doch dat maakt z. i. de toelichtingen niet onvoldoende en onvolledig.

Gaarne is hij echter bereid te zorgen, dat zij in den vervolge nog uitvoeriger worden.

Het is waar, dat aan den districtmeester van het tweede en derde district den 1sten Januari dj. genot van vrije woning is gegeven.

De Gouverneur meende het billijk, zulks te doen, omdat de districtmeester van het vierde en vijfde district, die op Dokterstuin woont, ook vrije woning heeft.

Daarbij kwam, dat het in de woning van dien districtmeester, in den regentijd, zoo inregende, dat het huis bijna onbewoonbaar werd. Het ging moeilijk van hem te eischen, dat hij in die woning zou blijven wonen, als hij er een voor buiten nog betrekkelijk goede huur voor moest betalen.

Het spijt den Gouverneur, dat hij vergeten heeft, bij het indienen van de begrooting, het feit ter kennis van den Raad te brengen.

Dat de Gouverneur een paar malen bij het indienen van ontwerpen, in zijn toelichting, gerept heeft van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, was om den Raad in kennis te stellen met het feit, dat hij van te voren met de Regeering in het Moederland overleg had gepleegd, om te weten, of Zijne Excellentie de Minister van Koloniën er in het algemeen ook bezwaar tegen had, dat bij den Raad een voorstel werd aanhangig gemaakt, tot verhooging van bepaalde traktementen, welke verhooging de bijdrage, die door het Moederland wordt gegeven, om onze begrooting sluitend te maken, niet onbelangrijk zou opvoeren.

Hij meende er in die gevallen den Raad een dienst mede te doen met dezen mede te deelen, dat de Regeering in Holland eventuëel geneigd zou zijn de meerdere uitgaven, die de aanneming van het ontwerp met zich zou brengen, door een hoogere bijdrage uit 's lands schatkist te dekken.

Dat het mogelijk is eenige kleine aangelegenheden, waarin nu de beslissing of de toestemming van den Gouverneur wordt geëischt, tot de bevoegdheid van een of anderen departementschef te brengen, geeft de Gouverneur toe, en hij wil ook gaarne nagaan, hoe dit het best kan geschieden.

De afdoening van die zaken eischen echter van den Gouverneur zoo weinig tijd — wellicht geen kwartier in de maand — dat het nut van de verandering uiterst gering zal wezen.

Feitelijk wordt nu even op de Secretarie gedaan, wat anders op een ander departement moet geschieden.

De voorgenomen verplaatsing van pachters van gouvernementsgronden naar de plantages Dokterstuin, Pannekoek en Wacao levert niet weinig moeilijkheden op.

Zij moest worden voorafgegaan door een behoorlijke, perceelsgewijze verkaveling van de aangekochte terreinen. Die verkaveling, waarmede zoodra mogelijk is begonnen, is deze dagen ten einde gebracht, en nu rest nog slechts de voltooiing van de desbetreffende kaarten.

Vele huurders van gouvernementsgronden meenden, dat hun een schreeuwend onrecht zou worden aangedaan, als zij verplicht werden, om de grondjes, die zij jarenlang — soms 25—40 jaren — in huur hebben gehad, te verlaten, om naar de nieuw aangekochte plantages te verhuizen, waar zij in een vreemde omgeving zouden moeten gaan leven, en waar sommigen nog een heel stuk verder zouden zijn van de stad, waar zij geregeld hun werk zoeken.

De Gouverneur oordeelde daar rekening mee te moeten houden, omdat hij bij ondervinding weet, hoe — zoowel hier als in Holland — de menschen buiten dikwijls bijzonder aan hun woonplaats gehecht zijn, en, als er geen groot voordeel aan verbonden is, moeilijk te bewegen zijn om zich elders metterwoon te vestigen.

Daarom heeft hij gemeend de fatsoenlijke huurders van gouvernementsgronden niet te moeten dwingen om hun boeltje op te breken en naar Pannekoek of Dokterstuin te verhuizen; te meer, daar de gronden, die er door zouden vrijkomen, voor de plantagehouders toch zoo goed als van geen nut zijn.

Hierbij komt nog, dat waar er vroeger al zoo dikwijls naar gestreefd is om de menschen meer in dorpjes — met een school en kerk als middelpunt — te vereenigen, het nu toch een onpraktische eisch zou wezen, van de menschen, die op Willebrordus en Westpunt, als 't ware, in zoo'n dorpje bijeen wonen, te vorderen, dat zij van daar verhuizen.

Bovendien leeft een groot deel der bevolking van Westpunt van de vischvangst, en het gaat natuurlijk niet op, hun van die broodwinning te berooven.

Het is echter te voorzien, dat zich wel spoedig liefhebbers genoeg voor de nieuwe gronden zullen aanmelden waardoor tal van vroegere huurperceelen zullen vrijkomen. Zoo hebben zich o. a. nu al opgegeven: 18 personen van Seroe Bientoe, 22 van Bea Seroe, 5 van Tera Pretoe en 2 van Kleine berg—St. Pieter; afgezien nog van de velen, die op verschillende plantages wonen en daar geen werk kunnen vinden.

Voor wat deze laatsten betreft, heeft de Gouverneur den districtmeester opgedragen, met tact te werk te gaan en te zorgen, dat de plantages niet van werkvolk ontbloot worden.

Ook heeft hij den districtmeester verzocht om de huurders van gouvernementsgronden, die zich blijkbaar aan diefstallen op de plantages schuldig maken, de huur op te zeggen en hun een grondje te geven, waar ze meer direct onder toezicht der politie zijn.

Een complex gouvernementsgronden, waarop geen put is, bestaat, volgens den districtmeester, niet in het vierde district.

Indien bedoeld is het complex Kleine berg — St. Pieter, dan moet worden toegegeven, dat de daarin gelegen gouvernementsput geen goed drinkwater oplevert. Vele van de bewoners daar halen water op Siberië of Daniël.

In den laatsten tijd zijn er nog wat enkele nieuwe huisjes op de bedoelde huurgronden gebouwd, doch dan werd den huurders uitdrukkelijk te kennen gegeven, dat zij bij een eventuëele verplaatsing, daar geen vergoeding voor zouden krijgen. Waar het huurcontract dienaangaande geen bepalingen bevat, ging het moeilijk dien bouw te beletten.

Uitgiften van nieuwe grondjes hadden in het 4e en 5e district niet plaats. Het laatste huurcontract werd aangegaan in April 1912.

Een verplaatsing van huurders in het tweede en derde district is niet gewenscht: zij zou geen nut hebben en ook bijna ondoenlijk zijn. Vele huurders hebben er tamelijk goede stukjes grond, waarop dikwijls nette steenen huisjes zijn gebouwd; zoodat een billijke schadevergoeding veel geld zou eischen.

Al leveren vele van die grondjes niet veel op, dan zijn ze toch langzamerhand wat beplant en enkele ervan zelfs aardig in cultuur gebracht.

Zette men de huurders er af, dan werden de grondjes in korten tijd weer kale terreinen, waar niemand iets aan had.

Door den aankoop van de gronden op de plantage Groot Kwartier, zullen vele huurders van minderwaardige gronden een beter stukje terrein kunnen krijgen. Ook zal er getracht worden de ongewenschte occupanten, te dicht bij de plantages, naar elders te doen verhuizen.

Om enkele verordeningen, die veelvuldig geraadpleegd worden en niet meer te krijgen zijn, te laten overdrukken, daartegen bestaat bij den Gouverneur geen bezwaar. Evenmin tegen een officiëele aanvulling van den klapper op de publicatiebladen; ofschoon die op de meeste kantoren geregeld wordt bijgewerkt.

Practisch zal het zijn, er mee te wachten, totdat de commissie, die benoemd is, om na te gaan welke veranderingen er gebracht zullen moeten worden in de Curaçaosche wetten, om die zooveel mogelijk in overeenstemming te brengen met de in het Moederland geldende bepalingen, met haar werk gereed is.

Wanneer de wetboeken dan herzien zijn, zal er een nieuwe uitgave van kunnen volgen.

Omtrent de algemeene traktementsverhooging, die in de laatste jaren herhaaldelijk zou zijn toegezegd, is den Gouverneur niets bekend.

Daarentegen heeft in de zitting van den Kolonialen Raad van 7 Mei 1913, de gemachtigde van het Bestuur, bij de behandeling van het ontwerp-verordening, tot voorloopige vaststelling der begrooting voor het loopend jaar, het lid Winkel, die het toen billijk vond, dat de traktementen van de subalterne ambtenaren eenigszins verhoogd werden, medegedeeld, dat een verbetering van de traktementen in het algemeen bij het Bestuur in overweging was. Daarna — bij de memorie van antwoord, dd. 17 September 1913, op het ontwerp-verordening tot wijziging van de voorloopig vastgestelde begrooting voor 1914, zittingjaar 1913 — 1914, No. 4 — heeft de Gouverneur, op een aanmerking van eenige leden in het voorloopig verslag, toegegeven dat de traktementen van nog verschillende andere ambtenaren spoedig herzien dienen te worden, terwijl hij in zijne nota naar aanleiding van het eindverslag op hetzelfde ontwerp-verordening, dd. 10 October 1913, het doen van voorstellingen voor de traktementsverhoogingen van andere ambtenaren, bij die suppletoire begrooting, niet wel mogelijk achtte.

Dit alles is, zooals uit het bovenstaande blijkt, in 1913 geschied.

Hoe dus in de Afdeelingen van den Kolonialen Raad, van een algemeene traktementsverhooging in de laatste jaren herhaaldelijk toegezegd, gesproken kan worden, is den Gouverneur niet duidelijk.

De Gouverneur kan echter den Raad mededeelen, dat hij Zijnen Excellentie den Minister van Koloniën zal verzoeken, hem te willen doen weten, of Zij er bezwaar tegen heeft, dat door hem bij den Raad een ontwerp-verordening wordt ingediend waarin wordt voorgesteld om de traktementen van alle in de kolonie dienende ambtenaren (die niet pas een verhooging hebben gekregen) te verhoogen.

Daar die maatregel een belangrijk grootere bijdrage van het Moederland zal eischen, om de begrooting sluitend te maken, meende hij een dergelijk voorstel niet te kunnen doen, alvorens dienaangaande het oordeel van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën te hebben ingewonnen.

Tegen het bezigen van het woord „traktementsherziening" bestaat bij den Gouverneur geen bezwaar, doch hij meent dat de herziening zich dan toch, billijkheidshalve, tot alle gemelde ambtenaren moet uitstrekken.

De vraag in hoeverre de Gouverneur bevoegd is ambtenaren over de geheele kolonie te detacheeren, desnoods tegen hun wenschen in, heeft in de praktijk nimmer tot moeilijkheden aanleiding gegeven.

Bij overplaatsingen naar andere eilanden wordt gewoonlijk nagegaan, of de persoon in quaestie, daar overwegende en gegronde bezwaren tegen heeft, en zoo ja, daarmee meestal rekening gehouden.

Eischen de belangen van den dienst iemands tijdelijke detacheering naar een eiland, waarheen hij liever niet zou gaan, dan begrijpt de ambtenaar zelf wel, dat hij aan het verzoek van den Gouverneur gevolg heeft te geven, daar hij anders gevaar loopt, voor verdere promotie niet, of voorloopig niet, in aanmerking te komen.

Dat de ruimte waarover het Hof van Justitie beschikt niet buitenge-

NAAR HET GELUK.

(Uit het leven van een bekeerling).

XLII. Monte-Carlo (Monaco)

Vervolg.

De gelukkige winner geeft natuurlijk een diner aan zijne vrienden. Keuken en kelder moeten het beste leveren, wat zij bezitten. Hij deelt geschenken uit en gooit het geld met handenvol weg. Na het diner gaat hij weer naar de speeltafel; hij zal de Bank nog eens laten springen! Al zijne vrienden omringen hem, hij is de gevierde man van alle aanwezigen. Maar het blaadje is gekeerd. Het eene bankje van duizend na het andere gaat naar de Bank terug. De stapeltjes goud slinken zienderoogen tot er niets meer over is.

Het geluk heeft hem verlaten, maar de speelwoede ontketent zich in al haar furie. De leeuw heeft bloed geproefd... Wat éénmaal gelukt is, moet ook een tweede maal mogelijk zijn. Hij rent naar zijn kamer en haalt al het geld, dat hij heeft meegebracht; om nog krachtiger op te kunnen treden tegen de Bank, leent hij rechts en links geld op wissel en eerewoord. De kamp begint opnieuw. Maar de Bank is onverbiddelijk, haalt al het geld naar zich toe en ontneemt hem zelfs zijn laatsten stuiver. Uit gebrek aan geld kan hij niet verder spelen, hij moet er een einde aan maken. Geheel buiten zich zelf van opwinding gaat hij heen en na een uur hoort men een schot in zijn kamer; de kelners snellen toe en vinden hem liggend op den grond met verbrijzelden schedel.

Persoonlijk heb ik den grootsten winner zien spelen, den Spanjaard GARCIA. Deze had in drie jaar vier millioen gewonnen, dank een ecart ten zijnen gunste, die jarenlang aanhield, iets wat geen twee keer in de duizend jaar gebeuren zal. Gek van vreugde over zijn geluk gedroeg hij zich, alsof hij de wereld geschapen had, en heer en meester van alles was. Gelijk alle andere winners schreef hij zijn geluk toe aan zijn goed spel. Toen hij in den herfst naar huis ging, nam hij voor goed afscheid om nimmer terug te keeren. De Bank bleef heel koel bij deze droeve scheiding van een hartstochtelijk speler. Zij kende het spreekwoord: Qui a bu, boira." Die eenmaal gewonnen heeft in het spel, wil opnieuw winnen en eindigt niet dan na alles verloren te hebben. En zoo kwam onze Spanjaard in de lente weer terug. In Andalucia werd de hitte hem ondragelijk en de gedachte aan zijn gewin liet hem geen rust. Hij wilde zijn geluk opnieuw beproeven. En in dien éénen zomer verloor hij alles, wat hij drie jaar achtereen gewonnen had. Hij was verplicht aan de bank reisgeld derde klasse te vragen om weer thuis te kunnen komen.

In dergelijke gevallen wordt dit reisgeld gegeven, maar de betrokken persoon moet zich schriftelijk verbinden, nooit meer een voet in de speelzaal te zullen zetten.

Eenige jaren later zag ik onzen Spanjaard in Malaga terug als bedelaar; hij verkocht verschillende systemen om door spelen rijk te worden!

Nooit zal de Bank iemand aansporen tot spelen, integendeel, zij raadt het zelfs af, wel wetend, dat niemand haar raad opvolgt en juist door dat afraden geprikkeld wordt tot het spel. Zij weet, dat een ieder denkt: al zijn nu allen zoo dom hun geld te verliezen, ik ben toch slim genoeg om het te winnen, ik zal het heel voorzichtig aanleggen. Dezen eigendunk houdt de Bank levendig, anders zouden de spelers door het aanhoudend verliezen tot bezinning komen en met spelen uitscheiden.

De speelzucht doodt alle beter gevoel in den mensch. Man en vrouw, die in gelukkige verbintenis leefden, beginnen door het spel twist te krijgen en beginnen elkander te haten. De liefde voor de kinderen, de zorg voor de toekomst valt weg, hun erfdeel, hun uitzet, de bruidschat, alles, alles wordt binnen een uur tijds verspeeld. De lieve God, de Hemel, de hel, niets bestaat meer voor hen. — in deze koortsachtige spanning kent men slechts bij het winnen de bedwelming der vreugde, het geheel en al opgaan in genot, en bij het verliezen de vertwijfeling en zelfmoord.

Een Engelsch ingenieur, pas getrouwd, had een zeer goede betrekking in Indië. Met zijn beeldschoone, zestienjarige echtgenoote verliet hij Londen en droeg haar bruidschat van 60 000 Taler plus zijn eigen vermogen in effecten op zijn borst.

In Nizza onderbraken zij de reis. Zijne vrouw zegt tot hem: „Ik ben wat vermoeid van de reis, maar ge hebt hier voldoende afleiding; ga eens naar Monte Carlo en kom mij dan vertellen, hoe het er daar uitziet."

Het spel lokt hem aan en hij krijgt den zoeten inval wat te gaan winnen om daarmee een aandenken aan Monte-Carlo voor zijn vrouw mee te kunnen brengen, bijv. een paar oorbelletjes van 'n 20 à 30 francs.

Nog nooit had hij gespeeld.

Hij zet 20 francs, en verliest.

Hij zet opnieuw om ze terug te winnen, en verliest opnieuw.

Het schaamrood kleurde zijn wangen. Het schijnt hem onmogelijk bij zijn vrouw terug te komen met de zelfbeschuldiging 40 francs verloren te hebben met spelen.

Die 40 francs moeten teruggewonnen worden. Maar met elk verlies worden zijn schaamte en schande grooter en neemt ook zijn speelzucht toe. Zijn inzetten worden telkens hooger. Hij raakt z'n hoofd totaal kwijt en na een paar uur gespeeld te hebben heeft hij absoluut alles verloren, de bruidschat zijner vrouw en zijn eigen vermogen.

In den nacht wierpen de golven der zee weenend zijn lijk op het bloeiende strand.

Bij zonsopkomst vond de tuinman half onder de bloemen het lijk; om den hals droeg het een gouden ketting met medaillon. De tuinman deed het open en zag het portret van een beeldschoone jonge vrouw, een waar engelengezichtje.

Dat is Monte-Carlo —

Dat is het teruggevonden Paradijs!

woon groot is, geeft de Gouverneur toe, maar hij weet bij ondervinding, dat deze voldoende is.

Het is waar, dat er een aparte raadkamer ontbreekt, doch er bestaat z.i. volstrekt geen bezwaar tegen, dat daarvoor gebruikt wordt de kamer van den Voorzitter.

Storend heeft dit nooit gewerkt.

Ook dat de bibliotheek in die kamer is geplaatst, levert weinig of geen moeilijkheden op.

Er wordt hier doorgaans niet meer dan tweemaal in de week een terechtzitting van het Hof van Justitie gehouden en dan zijn daarbij alle leden in functie. Als er raadkamer is, heeft ook de Voorzitter daar zitting in.

Vandaar dat de Rechtercommissaris ook zeer goed zijn instructies kan houden in de zittingzaal van het Hof, omdat die altijd ter zijner dispositie is, als hij tijd heeft om te instrueëren, d.i. als hij zelf geen zitting heeft in het Hof.

De praktizijns hebben een apart vertrek, dat geen kamer voor den bode is. Alleen zitten de getuigen er somtijds in. Hebben zij stukken na te zien, dan wordt hun daarvoor ook altijd door den Griffier van het Hof bereidwillig een plaats in de Griffierskamer afgestaan.

Het is den Gouverneur dan ook bekend, dat de meeste leden van de rechterlijke macht, o.a. de Voorzitter van het Hof van Justitie, den bestaanden toestand volstrekt niet slecht vinden en zij begrijpen dat men in een kleine kolonie als de onze, die zich zelve niet kan bedruipen, zijn eischen ook op dat punt niet te hoog mag stellen.

Dat onze rechterlijke organisatie op veel „te verheven en uitgebreiden voet" is ingericht, meent de Gouverneur te moeten betwisten.

Minder dan één kantonrechter op elk eiland kan er toch niet zijn. Eén Hof van Justitie bestaande uit maar 3 bezoldigde leden, rechter in appèl en tevens in eerste instantie voor de drie benedenwindsche eilanden, is ook geen weelde. Blijven over de twee Raden van Justitie op de bovenwindsche eilanden met rechtspraak alleen in strafzaken. Waar het instituut van omgaanden rechter, om verschillende redenen, nog in 1905 minder doelmatig werd geoordeeld, kunnen deze instellingen met haar gezaghebber-president en twee onbezoldigde leden, ook al niet verheven en uitgebreid genoemd worden. Samentrekking in een persoon van wat thans over velen is verdeeld, kan om die reden niet worden aanbevolen.

Als men nagaat, dat de betrekkingen kantonrechter, president en lid van den Raad van Justitie op de eilanden thans zonder een speciaal salaris daarvoor worden waargenomen, zal men begrijpen, dat iedere verandering belangrijk grootere uitgaven met zich zou brengen.

Het is gemakkelijk te decreteeren „daarbij vervalle het Engelsch als officiëele rechtstaal op St. Martin, Saba en St. Eustatius", doch zou dit praktisch zijn en uitvoerbaar op eilanden, waar nagenoeg heel de bevolking niets dan Engelsch kent?

Het is nu al zoo moeilijk om personen te krijgen, genegen en geschikt om als ambtenaren naar de bovenwindsche eilanden te gaan of er een rechterlijke betrekking op zich te nemen; hoe zou het dan zijn als men daar nog zwaardere eischen voor ging stellen? Men zou voor ieder eiland dan duizende guldens meer moeten uitgeven.

De Gouverneur zal nagaan in hoeverre de klacht over het vertalen der gerechtsstukken gegrond is, en zoo noodig een nieuwen translateur benoemen.

Dat de reorganisatie der politie tot nog toe niet de resultaten heeft opgeleverd, die men er van verwachtte, geeft de Gouverneur toe.

Men had oorspronkelijk gedacht, dat er in Holland bij de uitzending van militairen, meer zou kunnen worden toegezien, of dezen geschikt zouden zijn voor den politiedienst. Want het behoeft geen betoog, dat niet ieder jong militair dit is.

Toch gaat het hier in den laatsten tijd met de politie wel wat beter. Er zijn onder de gedetacheerden verschillenden, die goed hun plicht doen. Maar zooals het altijd gaat, dit valt het publiek veel minder op, dan wanneer er een of ander is, die zich als marechaussee misdraagt.

Zoodra er een officier is, geschikt en genegen om als detachementscommandant op te treden, zal hij als zoodanig benoemd worden. De betrekking schijnt echter voor de officieren weinig aantrekkelijks te hebben.

Onlangs, toen de commandant der brigade marechaussee met verlof naar Holland ging, werd er aan den Kapitein-Commandant der Troepen iemand gevraagd, die tijdelijk zijn plaats zou kunnen innemen. Ook daarvoor kon niemand beschikbaar gesteld worden, zoodat er een burgerbrigadier voor werd aangewezen.

Het feit, dat de bij de politie gedetacheerde militairen eensdeels onder militair- en andersdeels onder politiegezag staan, behoeft nog niet bepaald een slechte uitwerking op de reorganisatie te hebben, als ieder chef zich maar bij zijn departement houdt.

De verhouding van den militairen marechaussee tot zijn militairen meerdere, die niet bij de politie is gedetacheerd, bepaalt zich, volgens den Gouverneur, hoofdzakelijk tot eerbetoon. Wat die meerdere voor strafbaars constateert, moet hij overbrengen aan de betrokken hoofden van dienst.

Is het een militaire overtreding, aan den Commandant der Troepen, die dan beslist; en is het een overtreding van den politiedienst, aan den detachements-commandant of den Procureur-generaal.

De militaire marechaussee in het voorloopig verslag bedoeld, die leelijk in een club zou hebben huisgehouden, is voor dat feit definitief van zijn plaatsing bij de politie ontheven. Of de Commandant der Troepen, aan wiens beoordeeling de verdere vervolging stond, hem gestraft heeft, en zoo neen, waarom niet, is den Gouverneur niet bekend.

Ten einde een betere voorziening in de havenpolitie voor te bereiden, is aan Zijne Excellentie den Minister van Koloniën verzocht, den commandant der brigade marechaussee, den Heer Appel, die met verlof is, in Holland, zoo mogelijk in de gelegenheid te stellen in een paar havensteden de inrichting der havenpolitie te bestudeeren.

Van herhaaldelijk onoordeelkundig optreden van overschrijding zijner bevoegdheid door den Officier van Justitie op St. Martin, is noch den Procureur-generaal, noch den Gouverneur iets bekend.

De ambtenaar heeft door de wettelijke regelingen streng toe te passen zich blijkbaar den haat van eenige voorname ingezetenen op den hals gehaald.

Onoordeelkundig optreden wordt het daar soms genoemd, als men toont, dat de wet voor *allen* gelijk is, en niet alleen voor de lagere volksklasse is geschreven.

Dat de Officier van Justitie den persoon van meineed verdacht niet zou hebben vervolgd op voorwaarde, dat zijn zoon een schriftelijke verontschuldiging zou aanbieden, is niet juist.

Gemelde Officier liet de vervolging varen, omdat hij wist, dat de persoon, die zich op Fransch grondgebied had begeven, door de zware hartziekte, die hij had, gevaar liep, als hij zou worden uitgeleverd, dit met den dood te bekoopen.

De Procureur-generaal, dien hij de zaak uiteenzette, achtte geen vervolging gewenscht, omdat er geen voldoende bewijzen tegen den beklaagde zouden zijn te brengen.

De Officier van Justitie op St. Martin heeft om gezondheidsredenen zelf zijn ontslag gevraagd.

De Gouverneur zou ook niet de minste reden hebben gevonden om hem voor bovenvermeld feit te ontslaan. Hij handelde geheel, zooals hij in de gegeven omstandigheden meende te moeten handelen, zonder zich door eenig ongeoorloofd motief te laten leiden.

Maandag 1 September jl. ontstond er, bij de harddraverij, die ter eere van den verjaardag van H. M. de Koningin op Philipsburg werd gehouden, ruzie tusschen de bevolking en de politie. Het feit, dat iemand van het Fransche gedeelte van St. Martin door een marechaussee was verwond, bracht een troep volk van het Fransche gedeelte in opgewonden toestand. Het gelukte den gezaghebber en het hoofd der politie 's middags, toen het feit plaats had, door kalmeerende woorden het volk te doen uiteengaan. Doch 's avonds kwamen er velen van het Fransche gedeelte, met stokken en revolvers gewapend, die, vooral vóór het gasthuis, waar de verwonde verpleegd werd, allerlei bedreigingen uitten.

Bij de komst van een gewapende patrouille marechaussees stoven zij uiteen.

Den volgenden morgen omstreeks acht uur, vervoegden zich eenige personen van het Fransche gedeelte bij het hoofd der politie en eischten, dat de zaak tegen den marechaussee, die den Franschman verwond had, direct in hun tegenwoordigheid onderzocht zou worden. Hun werd beduid, dat dit niet mogelijk was en ook niet zou geschieden. Kort daarop schoolden weer tal van personen vóór het hospitaal samen, die door de politie werden uiteengedreven.

Door iemand van het Nederlandsch Gedeelte van St. Martin werd het hoofd der politie medegedeeld, dat de burgemeester van Marigot hem had verzocht het hoofd der politie te Philipsburg te melden, dat hij zijn best had gedaan, om de bewoners van „French Quarter" te beletten op te trekken naar Philipsburg, waar zij heen wilden gaan, om de stad in brand te steken, doch dat hem dit niet was gelukt.

Het bleek dan ook, dat er een 250 man, met revolvers en kapmessen gewapend, bij „Black Rock", de stad wilden binnenkomen; doch het gelukte het hoofd der politie en 5 gewapende marechaussees hen terug te doen trekken.

Inmiddels was de burgemeester van Marigot bij den gezaghebber gekomen om te confereeren en beloofde dezen alles te zullen doen om het volk te bedaren.

Daar men voor een nachtelijken inval vreesde, werd de politie aangevuld met verschillende vrijwilligers, die zich daarvoor aanboden, en werden er 's nachts meerdere posten uitgezet.

Waarschijnlijk daardoor afgeschrikt, en ziende, dat het den bewoners van Philipsburg ernst was geworden om zich desnoods met geweld van wapenen te verdedigen, bleven verdere betoogingen van het volk van het Fransche gedeelte achterwege.

De goede verstandhouding, die er tusschen de bevolking van het Nederlandsch en het Fransch gedeelte van St. Martin sinds jaren bestond, is, meent de Gouverneur, door het voorgevallene niet blijvend verstoord.

De Gouverneur van Guadeloupe, onder wiens bestuur het Fransch gedeelte van St. Martin ressorteert, zond aan den Gouverneur een schrijven, waarin hij de hoop uitdrukte, dat dit betreurenswaardig voorval niets zou veranderen aan de goede verstandhouding, die er altijd tusschen de besturen van de beide deelen van St. Martin had bestaan.

Uit het aangewezen geval van dierenmishandeling te besluiten tot inactiviteit der politie is wel voorbarig.

Uit het woordje „eerst" in verband met de woorden „ofschoon er politie bij tegenwoordig was", zou men kunnen opmaken, dat er veel tijd verloopen is, voordat de zaak werd onderzocht.

Dit was niet het geval. Kort na het gebeurde kwam een ingezetene den waarnemenden Procureur-generaal van het geval kennis geven, en op die kennisgeving is de zaak direct verder onderzocht en afgedaan.

Dat er soms met de automobielen wat te hard werd gereden is waar. Allen automobielhouders is echter reeds geruimen tijd geleden aangezegd, dat de chauffeurs vervolgd zullen worden, zoo zij harder dan 12 K.M. per uur rijden. Op verschillende straten zijn de afstanden opgenomen, teneinde het feit te kunnen constateeren. Ook heeft de politie strengen last, om de hand te houden aan de bepalingen omtrent het toeteren bij hoeken en bochten; doch deze overtredingen worden meestal gepleegd, als er geen politie tegenwoordig is, en deze kan niet overal zijn.

Veel vervolgingen ter zake van het houden van honden, zonder belasting er voor te hebben betaald, komen hier niet voor.

De meeste houders van honden betalen belasting. De koloniale kas trok in 1912 ± f1500.— uit deze belasting.

Moeilijk is het ook dikwijls den eigenaar van een losloopenden hond te achterhalen.

Het verhaal omtrent een hond, die levend begraven zou zijn en weer bij zijn meester zou zijn teruggekomen, dateert hier al van jaren her.

De honden worden op de minst wreede wijze verdronken.

De slachtplaats is van het terrein der school gescheiden door een hoogen muur: dus de kinderen behoeven het slachten niet te zien. Zij moeten er expres voor heenloopen. Haar verplaatsen gaat niet. Waarheen?

Er wordt door den marktmeester op gelet, dat het slachten niet onnoodig wreed geschiedt. Er zullen in dien geest, zoo noodig, nog strengere orders worden gegeven.

Onderwijs. Den 17den Juni 1913 werd door den Gouverneur aan Zijne Excellentie den Minister van Koloniën uitzending gevraagd van een onderwijzer 1ste klasse n.l. een hoofdonderwijzer met akten Duitsch en boekhouden.

Den 9den October d. o. v. ontving hij een telegram, waarin werd gemeld, dat de eenige bevoegde sollicitant, onderwijzer 1ste klasse, de akte Duitsch miste en gevraagd of dat geen overwegend bezwaar was.

Er werd teruggeseind, dat de akte Duitsch noodig was, doch dat er dan desnoods zou kunnen worden uitgezonden een onderwijzer 2e klasse, n. l. iemand zonder de hoofdakte.

Den 2den Januari dj. kwam er een telegram meldend, dat de eenige overigens bevoegde sollicitant, onderwijzer 1ste klasse, de bevoegdheid miste van boekhouden, en gevraagd of dat een overwegend bezwaar was.

Er werd geantwoord „geen bezwaar, verzoek uitzending".

Naders werd er niets door den Gouverneur vernomen, zoodat moet worden opgemaakt, dat de persoon, die zich aanbood, zich weer teruggetrokken heeft, en dat men nog altijd bezig is een ander te zoeken.

Om nu toch, als er geen onderwijzer met Duitsche akte te vinden is, een onderwijzer voor andere vakken te krijgen, is aan Zijne Excellentie den Minister van Koloniën geschreven, om dan maar iemand te doen uitzenden met akte Engelsch of Fransch, hetzij een hoofdonderwijzer of een onderwijzer, die de hoofdakte niet heeft.

Waarom er geen onderwijzers voor Curaçao zijn te krijgen, kan de Gouverneur moeilijk zeggen. Een deel der leden van de schoolcommissie is van oordeel, dat de vele, en dikwijls ongegronde klachten, die er over ons onderwijs worden geuit, daar wel licht eenigszins de reden van zijn.

Dat er bij de examens een groot percentage der candidaten slaagt, is toe te schrijven aan het feit, dat zij zich degelijk voor het examen voorbereiden.

In onze kleine maatschappij, waarin een ieder weet, wie examen doet, achten de candidaten het een schande om te zakken, en komen zich daarom niet dan goed voorbereid voor het examen aanmelden.

Het is den Gouverneur bekend, dat de examencommissie de zaken ernstig opneemt.

Waar de examens voor vrouwelijke candidaten hier niet in het openbaar worden gehouden, is het, meent den Gouverneur, van weinig belang, *waar* ze gehouden worden.

Reeds langer dan dertig jaren bestaat de gewoonte, dat de geestelijke zusters geëxamineerd worden in een der zalen van het St. Martinus gesticht. Waar de opvolgende examencommissies dit zoodanig hebben geregeld, acht de Gouverneur geen reden aanwezig om dienaangaande bepaalde voorschriften te geven.

Dat de examens niet in de vacantie worden gehouden, is om de onderwijzers hun vacantietijd niet te benemen. Vooral voor hen, die dan naar buiten gaan, zou zulks bezwaren opleveren.

De Gouverneur wil echter gaarne nagaan of er dienaangaande een andere, betere regeling te treffen is.

Nergens in de wet wordt van een schadeloosstelling van de leden der examencommissie gesproken. Niettemin zal hun dat niet geweigerd worden, als zij erom verzoeken. Tot dusver heeft nooit een lid van eenige examencommissie zich daarvoor aangemeld.

Ook voor arbeid van technische commissies worden vergoedingen verstrekt, wanneer er om verzocht wordt.

De Gouverneur deelt volkomen den wensch van verscheidene leden om op meer plaatsen in de stad frankeerzegels e. a. te allen tijde verkrijgbaar te stellen.

Dit zou voor het publiek ongetwijfeld een groot gemak zijn. Maar hier stuit men op de moeilijkheid om geschikte depôthouders te vinden, die genegen zijn den verkoop dier zegels op zich te nemen tegen de daarvoor bepaalde commissie van 2%.

De wenschelijkheid om postzegels van ½ cent in te stellen kan door den Gouverneur niet worden ingezien, vermits in de kolonie geen port van dat bedrag bestaat, terwijl de behoefte aan een dergelijk zegel, ter aanvulling, zich niet heeft doen gevoelen.

Wat het invoeren van zegels van 20 cent betreft, het motief, dat bij den Raad gegolden zal hebben, zal wel dit zijn geweest, dat dergelijke zegels gebezigd zouden kunnen worden tot het frankeeren van een dubbelportbrief. In dit licht beschouwd, zou het, naar de meening van den Gouverneur, beter zijn te wachten tot de werkzaamheden van het dit jaar te Madrid te houden postcongres afgeloopen zullen zijn, omdat een der voorstellen, die op dat congres behandeld zullen worden portverlaging is, zoodat het geval zich gemakkelijk zal kunnen voordoen, dat het hierboven aangegeven motief vervalt.

Wat het niet gegomd zijn van de zegels van 1 cent aangaat, dit is veroorzaakt door de omstandigheid, dat de voorlaatste bezending ongegomd uit Nederland werd ontvangen. Proeven in de kolonie met het gommen genomen, toen ook zegels van andere waarden ongegomd werden ontvangen, hebben uitgemaakt, dat de zegels na korten tijd vlekken kregen, reden, waarom daarmede opgehouden is. Bij latere bestellingen uit Nederland heeft men er op aangedrongen de zegels niet ongegomd uit te zenden, zoodat verwacht kan worden, dat binnen niet te langen tijd aan het ongerief een einde zal komen. Bij de posterij zijn er omtrent het ongegomd zijn dier zegels geene klachten ingekomen. Grootendeels maakt het publiek, ook bij het opplakken van gegomde zegels, gebruik van gom, die door den postdirecteur beschikbaar wordt gesteld in het voor het algemeen toegankelijk gedeelte van het postkantoor.

Voor zoover aan den Gouverneur bekend is, heeft men slechts bij hooge uitzondering brieven met aangegeven waarde ter verzending aangeboden, hetgeen voornamelijk wel zal moeten worden toegeschreven aan het feit, dat de dienst niet bestaat, maar gedeeltelijk ook zal kunnen worden verklaard door de omstandigheid, dat er in de kolonie zeer weinig Nederlandsch bankpapier in omloop is, terwijl de verzending per aangeteekenden brief in gesloten brievenmalen naar Nederland secuur mag worden genoemd, afgescheiden nog van de alhier bestaande gelegenheid om brieven, die een belangrijk bedrag aan bankpapier inhouden, tegen een geringe premie bij agenten van verzekeringsmaatschappijen voor de volle waarde te assureeren.

Op grond van het bovenstaande is de Gouverneur van meening, dat er geen noodzakelijkheid bestaat tot het invoeren van den dienst, betreffende het uitwisselen van brieven en doosjes met aangegeven waarde.

Met het oog op het betrekkelijk kleine kapitaal, dat in totaal op de postspaarbank is belegd, en het geringe verschil tusschen de uitgekeerde en ontvangen rente, respectievelijk 2,4% en gemiddeld 3⅜%, kan de Gouverneur tot zijn leedwezen geen termen vinden tot het doen van voorstellen om verandering te brengen in de bestaande bepalingen, die de belegging van gelden en de termijnen van renteberekening beheerschen.

Wanneer, als een gevolg van de verbetering van de economische toestanden, het op de bank belegde kapitaal belangrijk zal zijn toegenomen, zal de tijd tot wijziging der bepalingen zijn aangebroken.

Wanneer er 's avonds in de Protestansche kerk avonddienst is, wordt de muziek gegeven aan de Overzijde.

In verband met het feit, dat de wind hier zoo goed als altijd in Noord-Oostelijke richting waait, mag worden aangenomen, dat de kerkgangers er dus maar heel weinig last of geen last van kunnen hebben.

De muziek eerst om kwart over achten te laten aanvangen is moeilijk. De muzikanten missen dan bijna hun geheelen vrijen avond.

Aangaande de voorgestelde heffing van havenrechten is door Zijne Excellentie den Minister van Koloniën nog geen beslissing genomen.

De Gouverneur vertrouwt met den Raad, dat het onderzoek door Professor Kraus ingesteld naar de middelen, die zullen moeten worden aangewend om onzen havenmond te verbreeden, een spoedige voltooiing van het werk in de hand zal werken.

Het plan om den zandzuiger naar Aruba te zenden is bij het Bestuur in overweging.

De Commandant van Hr. Ms. Kortenaer had zich bereid verklaard de haven van Aruba grondig te doen opnemen, opdat men zou weten wat er gedaan dient te worden. Het schip is echter plotseling voor eenigen tijd naar Mexico vertrokken.

Voor de katoencultuur op St. Martin (N. G.) is voor 1915 geen crediet uitgetrokken, omdat bij Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, verleden jaar, onoverkomelijk bezwaar bestond tegen het uitleenen van gelden direct door het Gouvernement aan particulieren. Dit is volgens een latere mededeeling evenzoo van toepassing op het systeem om uit 's lands kas geld voor te schieten ten behoeve van den landbouw.

De post voor bovengenoemde cultuur op de begrooting van 1914 werd dan ook op die begrooting behouden, omdat ook voor de andere eilanden, behalve Saba, zoodanige kredieten beschikbaar zijn gesteld, echter met het verzoek om niet dan bij de striktste noodzakelijkheid daarvan gebruik te maken.

Waar Zijne Exellentie de Minister van Koloniën zich zoo duidelijk ten aanzien van dezen post heeft uitgesproken, heeft de Gouverneur geen vrijheid gevonden daarop terug te komen.

Uitreiking van bewijzen van onvermogen geschiedt in den regel niet dan aan onvermogenden. Er kan eens een of ander onderdoor loopen, die dit niet bepaald is, doch dat is een uitzondering. Ook op het parket wordt nagegaan of de persoon wel arm is; o. a. wordt daar geëischt, dat hij, wiens naam op het

bewijs voorkomt, er zelf mee verschijnt om het afgeteekend te krijgen.

Het geval met den gouden bril is er een van, jaren her, althans de Gouverneur heeft dit jaren geleden ook al hooren vertellen. Men zou kunnen vragen of de dokter toen wel goed gezien heeft, dat de bril van goud was en niet van een verguld metaal; en weet hij, dat de persoon den bril zelf gekocht en niet cadeau gekregen heeft?

Berichten uit de Kolonie.

Kerkelijke berichten.

Woensdagmorgen heeft Z. D. H. Mgr. M. G. VUYLSTEKE in de kerk van Sta. Rosa aan 187 vormelingen het H. Vormsel toegediend.

***

De Zeereerw. Heer Pastoor van Sabaneta op Aruba, P. fr. G. POTTEN, is gisteren met de *Estelle* hier aangekomen om zich aan de keuringscommissie te onderwerpen ter verkrijging van verlof naar Nederland. De Weleerw. Pater L. v. HEGELSOM is Zeerw. op Aruba gaan vervangen.

***

De Hoogeerw. Pater GUALA WOLSKY vertrekt Dinsdag met de pakketschoener naar de Bovenwindsche eilanden om in de verschillende parochies aldaar de canonieke visitatie te houden.

Wij wenschen den Hoogeerw. Pater Visgris een voorspoedigen overtocht en behouden terugkomst.

Hoedenindustrie.

A.s. Dinsdag zullen de vier jongedames, die hier een volledigen cursus in het hoedenvlechten gevolgd hebben, naar St. Martin terugkeeren. Alle vier hebben zij een diploma behaald en hebben zich ook beter bekwaamd in het reepjes vlechten. Zij zijn nu in staat Panamahoeden en de gewone stijve hoeden van aan elkander genaaide reepjes te vlechten, en deze laatste in 8 verschillende soorten. De hoedenindustrie zal na hun terugkeer op St. Martin een nieuwe toekomst te gemoet gaan.

Het Gouvernement heeft een uitstekend werk verricht met het laten uitkomen en onderhouden dezer vier St. Martijnschen, terwijl de Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ ook veel eer heeft opgedaan met de opleiding dezer leerlingen.

Binnenkort zal St. Martin een bloeiende industrie rijker zijn en de arme bevolking een beter middel van bestaan.

Hoedenstroo.

Met de grootste belangstelling lazen wij in La Cruz, dat men reeds bezig is met 6 verschillende soorten stroo van Suriname proeven te nemen, en met zeer veel succes. In de bosschen van Suriname groeit een palm, die hetzelfde stroo levert als de *Carludovica* van Maracaibo.

Dit stroo dient voor de Panama hoeden.

Nog een andere soort werd van Suriname ontvangen, waarmede Jutai-hoeden gevlochten kunnen worden.

Gelukkig, dat de moeilijkheid om de materia prima voor onze volksindustrie in eigen Kolonie te vinden, thans bevredigend is opgelost.

Door de concurrentie welke zoo spoedig zal ontstaan tusschen Suriname en Venezuela, kan de qualiteit van ons hoedenstroo slechts beter worden.

Dit is voor ons een zeer verblijdend nieuws.

Komen en gaan.

Donderdag is de Voorzitter van den Kolonialen Raad, de Heer M. S. L. MADURO met de *Philadelphia* via New-York naar Europa vertrokken, en heden is de Administrateur van Financiën, de Heer L. v. D. VEEN ZEPPENFELDT, met Familie teruggekeerd van verlof.

Wij wenschen den Heer MADURO een goede reis en heeten den Heer ZEPPENFELDT en familie hartelijk welkom.

Prinsesjesdag.

Donderdag a. s. verjaart Hare Koninklijke Hoogheid, Prinses Juliana. Ter Harer eere geeft de Gouverneur receptie en bal.

Een uitnoodiging tot vlaggen behoeven we niet te doen, dat spreekt hier vanzelf.

Het Groene Kruis.

Ten bate dezer vereeniging zullen eenige Dames en Heeren Zaterdag a. s. eene uitvoering geven. Ook de algemeene repetitie op Woensdag a. s. is toegankelijk tegen betaling.

De Tango.

Volgens *El Imparcial* van 24 April heeft de rondreizende Italiaansche troep LA HOZ ons gisteravond de eer (?!) aangedaan den tango te dansen in het Theater Naar.

Zooals schijnt hier nog te gelden als Haute Nouveauté, maar is in Europa en Amerika al lang uit de mode.

Ten minste in fatsoenlijke gezelschappen.

De Italiaansche troep schijnt ons theater dus als een Variété van 3e of 4e rang te beschouwen, anders had men zoo iets hier niet gewaagd.

Zeer goed begrijpen we, dat de Autoriteiten voor dit aanstootelijk gedoe geen verlof hebben gegeven, dan na zich overtuigd te hebben, dat de dans niet zonder coupure zou worden uitgevoerd. Maar is dit voldoende?

Als het meest walgelijke verwijderd is, blijft de tango nog volgens oorsprong en karakter weerzinwekkend voor menschen van goeden smaak; alleen een bedorven, vuile tong kan in zoo iets nog smaak vinden.

Zakt de tango nu af naar de lagere lagen van het volk, dan vindt men er al het dierlijke en grof zinnelijk opwekkende weer in terug.

Dan is het te laat om te klagen over de verregaande onbeschaafdheid en onbeschaamdheid van ons volk. Het verkeerd voorbeeld had niet gesteld mogen worden.

H. A. L.

Uit het dezer dagen ontvangen „jahresbericht" van genoemde stoomvaartmaatschappij ontleenen wij de volgende bijzonderheden. Op 't einde van 1918 beschikte de H.A.L. over eene vloot van:

	R. T.
175 Ocean-liners met een br. inh. van	1038645
19 „ „ in aanbouw „	268766
245 Rivierbooten lichters ens. „	52949
439 Stoomschepen „ „ „	1360360

Onder de in aanbouw zijnde schepen komen voor:

Vaterland en 'n ander passagiersschip met bruto inhoud van 55000 en 56000 R.T. respect. en 5 andere Oceaanstoomers elk van ± 20000 R. Ton.

In de vaart zijn boven de 20000 R.T. de Amerika 22622; de Kaiserin Auguste Victoria 24581 R.T. en de Imperator 52117 R.T. Tusschen 10 en 20000 ton beschikt de „Line" over 14 stoomschepen n.l.

	R.T.		R.T.
Batavia	11464	Moltke	12335
Blücher	12350	Patricia	14466
Bulgaria	11494	Pennsylvania	1333[illegible]
Cincinnati	16339	Pres. Grant	18072
Cleveland	16960	„ Lincoln	18168
Graf Waldersee	13193	Pretoria	13234
Hamburg	10532	Victoria Luise	16703

De Vaterland moet in Juni a.s. hare eerste reis maken naar New-York.

De Compagnie drijft hare zaak met een gezamenlijk kapitaal van 180.000.000 mark verdeeld in 180.000 aandeelen elk van 1000 mark.

Het jaar 1916 bracht op aan zuivere winst 15.000.000 mark. Besloten werd 10 % als dividend uit te keeren.

Officieele berichten.

De heer J. L. C. Monsanto is benoemd tot klerk en werkzaam gesteld ten parkette van den Procureur-generaal alhier en benoemd tot ambtenaar van politie.

De onderwijzer 3de klasse aan de Hendrikschool alhier G. Troost is eervol ontheven van de tijdelijke leiding van den cursus in de zeevaartkunde op dit eiland en aan hem is tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar Nederland verleend.

Aan den ambtenaar van politie op Aruba, H. E. Lampe is tot herstel van gezondheid een maand verlof naar Curaçao verleend.

Bij Gouvernements-beschikking is bepaald, dat op den verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana op Donderdag, den 30sten dezer, bij zonsopgang op het vallen van een kanonschot van het fort Nassau, de vlaggen op de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en op de gouvernements-vaartuigen zullen worden geheschen, en met zonsondergang op een gelijk schot zullen worden nedergehaald.

De heer J. J. Wathey is voor den tijd van twee jaren benoemd tot Rechter-Commissaris belast met de instructie van de strafzaken bij den Raad van Justitie op St. Martin N.G.

Aan den kommies 2de klasse der belastingen alhier A. Kalvo is tot verder herstel van gezondheid, een maand verlofsverlenging verleend.

De Administrateur van de plantage Wacao (Oostelijk gedeelte) in het 5e district alhier J. H. E. Joubert is belast met het opsporen van misdaden en wanbedrijven, volgens onderscheidingen bij algemeene verordeningen gemaakt, voor zooveel aangaat de uitgestrektheid van bovengenoemde plantage.

De hoofdcommies der Gouvernements-Secretarie J. W. J. van der Linde Schotborgh is tijdelijk overgeplaatst naar het postkantoor; de 1ste commies ter Inspectie der belastingen P. L. B. de Haseth is tijdelijk ontheven van zijn functiën van sub-ontvanger der invoerrechten en accijnzen en tijdelijk overgeplaatst naar de Gouvernements-Secretarie en belast met de functiën van hoofdcommies aldaar; en de tijdelijk ontheven ontvanger enz. op Bonaire, M. Ph. van Romondt, thans werkzaam ten postkantore alhier, is tijdelijk overgeplaatst naar de Inspectie der belastingen en belast met de functiën van sub-ontvanger der invoerrechten en accijnzen.

Overgeplaatst zijn: de 2de commies T. F. van der Linde Schotborgh van het postkantoor naar het kantoor van den Kolonialen Ontvanger; de geëmployeerde P. H. van Leeuwen van de Gouvernements-Secretarie naar het postkantoor en de geëmployeerde J. B. Schotborgh van de Administratie van financiën naar de Gouvernements-Secretarie.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven enz.

Helena Alexander, Gumercindo Arroso, Maria Bito Martina Baak, Marguerite Dorothaal, Celmira M. de Palmar, Martina Corea de Stekman, P. de Beurs, Manuela Manuel, Rosa Mel, Theodor Madura, A. Maduro, Florentina Leito, Wancilia Olivet, Luisita Pinto, Lucia Boaria, Carmelita Reyna, Sel Sel Sola y Montemayor, Juliana Sitoris, Bernardita Ugarte, Ds. van Schelven, Balentina Westeran.

Aangeteekende stukken: Antonio Domingues, Madame Maitre, Maria B. Urrestieta, Otto van Steeis.

Drukwerken: Anna R. Hassell, K. J. P. Pellikan.

Neerslag.

Gedurende de maand Maart.

Fort Amsterdam	1.3
Westpunt	4.9
Plantage Siberië	0.
„ Kl. St. Martha	0.
Hofti Abao	5.1
Cas Chikitoe	0.
Sta. Maria	0.
Plantage Gr. St. Joris	0.
Wilhelmina-tuin	0.
Sta. Rosa	0.
Beekenburg	0.
Noordkant	0.

Marktbericht

van den

Curacaoschen Handelsbond.

Van 24 April 1914.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.	—
ZOUT per vat van 180 K.G.	f 0.80
DIVIDIVI per K.G.	„ 0.06
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw.	„ 0.60
id. per KG. 2e kw.	„ 0.50
HUIDEN per K.G.	„ 0.80
GEITENVELLEN per K.G.	„ 1.20
WOL per K.G.	„ 0,12
SCHAPENVELLEN per stuk	„ 0.55
BEENDEREN per K.G.	„ 0.02
RECINUS-ZAAD per K.G.	„ 0.05
STROOHOEDEN (hippijapa).	
Kwaliteit No, 1 .... per dozijn	„ 3.25
„ „ 1 (gebleekt) „	„ 3,87½
„ „ 2 „ „	„ 5.
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 3 „ „	„ —
„ „ 4 „ „	„ 7.—
„ „ 5 „ „ OLA	„ —.
„ „ 6 „ „	„ 8.50
„ „ 7 „ „	„ 9
„ „ 8 „ „ OLA	„
„ „ 9 „ „	„ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA	„
„ „ 11 „ „	„ 13.50
„ „ 12 „ „ OLA	„
„ „ 13 „ „	„ 15
„ „ 14 „ „ OLA	„
„ „ 15 „ „	„
„ „ 1 van 25 c.M. of minder f	

Ratten.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd: 43 ratten.

Dankbetuiging.

In dank outvangen van den Heer EDWIN SENIOR het jaarverslag der H.A.L. over het dienstjaar 1913.

Van de firma C. Winkel F. W. Pz. een monster van „Kaiser Karl Pilsner."

Memorie van Toelichting.

Het bevreemdde den Gouverneur eenigszins in het voorloopig verslag te lezen, dat bij vele leden van den Raad ernstige bezwaren bestonden tegen het ontwerp-verordening.

Dat de voornaamste bezwaren in de memorie van toelichting minder juist is weergegeven, is te wijten aan een wellicht minder gelukkig gekozen uitdrukking in bedoelde memorie.

De stadsgeneesheer, die den Gouverneur in overweging gaf het daarheen te leiden, dat de verordening in quaestie zoo worden aangevuld, zooals in het ontwerp aangegeven, bedoelde, zooals hij later mededeelde, met den term „gebrek aan bevoegde deskundigen" niet, dat er *geene* apothekers waren, doch alleen dat er *schaarschheid* was; dat er *slechts enkelen* waren, die geen apotheek hadden.

Het was juist de vrees, dat dit „gebrek", de schaarschheid, den een of anderen dag een „gemis" zou worden, dat de stadsgeneesheer er toe leidde, het ontwerp, dat deze om de bestaande verordening aan te vullen.

De Gouverneur meent, dat hij zeker gerechtigd was om — zooals dit op advies van den stadsgeneesheer en den chef van den militairen geneeskundigen dienst geschiedde — den heer Dania met de waarneming van de apotheek in het militaire hospitaal belast te laten, toen deze de apotheek van de firma Guerrero & Co. overnam.

Uit artikel 19 der verordening blijkt toch duidelijk, dat een apotheker, al heeft hij zelf een apotheek, wel gemachtigd kan worden om een apotheek waar te nemen.

Bovendien wordt in een apotheek aan een inrichting voor ziekenzorg, zooals het hospitaal er een is, de tegenwoordigheid van een apotheker niet doorloopend vereischt.

De chef van den militairen geneeskundigen dienst, die allezins bevoegd is tot het bereiden van geneesmiddelen, zooals ieder arts, regelt den dienst in het hospitaal. Waar hij meende, dat de belangen van den dienst er niet door geschaad werden, dat de waarnemer een eigen apotheek had, achtte het Bestuur in casu geen reden om in te grijpen.

De apotheker van het militaire hospitaal, de heer Buys, is in Juni 1911 met zes maanden verlof naar Nederland vertrokken. In Januari 1912 is dit verlof met drie maanden verlengd en daarna telkens met zes maanden. Binnen enkele weken zal beslist zijn, of hij al dan niet terugkeert.

Toen de heer Dania in Januari 1912 de apotheek van Guerrero & Co. overnam, was het niet onwaarschijnlijk, dat hij spoedig van de waarneming der betrekking van apotheker aan het militaire hospitaal zou ontslagen worden. Door het verlengd verlof van den heer Buys duurde dit echter langer dan te verwachten was. En onder die omstandigheden is het, meent de Gouverneur, allezins begrijpelijk, dat er zelfs niet aan gedacht werd, om den heer Dania, toen hij een apotheek overnam, van de waarneming der betrekking van apotheker in het militaire hospitaal te ontheffen.

Mocht de heer Buys niet terug komen, dan zal de Gouverneur met het verlangen van den Raad, om wederom een apotheker uit Holland te doen uitkomen, rekening houden.

Het zij den Gouverneur vergund, even stil te staan bij het verzoekschrift, dat door de negen apothekers den Kolonialen Raad is aangeboden.

En dan meent hij het te moeten betwijfelen, of het wel zoo zeker is, dat er „niet de minste twijfel bestaat", dat er steeds genoegzaam bevoegde apothekers, — die niet reeds aan het hoofd van een apotheek staan, — overblijven, om eventueel hun diensten te verleenen; dat degenen, die nu nog beschikbaar zijn, er toch waarschijnlijk naar zullen streven spoedig aan het hoofd van een apotheek te komen of in den vreemde een meer lucratieven werkkring te vinden.

Terloops merkt de Gouverneur op, dat er in het verzoekschrift een onjuistheid is ingeslopen; immers er zijn nu niet zes maar zeven hoofden van apotheken hier, met name de heeren Chumaceiro, G. M. Daal, Dania, de Jongh, van Kesteren, de Lannoy en Maal.

Dat de heer de Jongh in den vrijen tijd, die hem 't aan het hoofd staan van de apotheek van het gasthuis laat, werkzaam is in een andere apotheek is niet strijdig met eenige bepaling.

Bovendien zijn er op Curaçao nog vier apothekers, die niet aan het hoofd van een apotheek staan.

Twee dezer hebben hun apotheek overgedragen en een andere werkkring gekozen; de eene vele jaren geleden, de andere onlangs.

De twee anderen zijn beide werkzaam in apotheken.

Men kan dus vrijwel aannemen, dat er nog hoogstens twee en niet vier disponibel zijn.

Moet er nu gewacht worden tot dezen het eiland verlaten, een eigen apotheek oprichten of er een overnemen, of, wanneer hulp noodig is, hun diensten niet wenschen te verleenen, om dan eerst de nu door den geneeskundigen dienst noodig geachte wijziging in de verordening te brengen?

De Gouverneur meent van neen.

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

Naar de meening van den Gouverneur is het in de memorie van antwoord gegeven antwoord op de in het voorloopig verslag gedane vraag allezins afdoend te achten.

Daarin is niet beweerd, dat art. 47 van het Regeeringsreglement niet slaat op wetten enz., die een materie *uitsluitend* in Nederland regelen, evenmin dat het Nederlandsche Wetboek van Strafrecht de onderhavige materie slechts in Nederland beheerscht; maar wel, blijkens de tegenstelling *in de kolonie en in Nederland* in verband met de plaats waarin de woorden „in Nederland" in den zin voorkomen, dat genoemd artikel niet slaat op wetten enz., die in Nederland en niet in de kolonie zijn afgekondigd. Dat dit laatste de bedoeling was, blijkt ook uit de laatste alinea van het tweede lid van de memorie van antwoord.

„In de meening, dat art. 47 van het Regeeringsreglement, dat een weergalm is van den algemeenen rechtsregel dat een lagere wetgever niet regelt wat reeds door een hoogeren is bepaald — alleen slaat op wetten enz., die in de kolonie kracht van wettelijke regeling hebben gekregen, wordt de Gouverneur versterkt door het feit, dat en in het nieuwe Surinaamsche Strafwetboek en in het nieuwe Curaçaosche — die bij Koninklijk besluit zijn vastgesteld — bepalingen als het onderha-

vige voorkomen. Hiertegen hadden nóch de leden der Surinaamsche commissie voor het ontwerpen van gemeld wetboek, nóch Zijne Excellentie de Minister van Koloniën eenig bezwaar gemaakt. Dit toch had het geval moeten zijn, indien men de andere opvatting was toegedaan: want bij Koninklijk besluit mag evenmin als bij verordening geregeld worden, wat bij een wet is geregeld.

Ook de Koloniale Raad schijnt zich met deze opvatting te hebben vereenigd, door goedkeuring der verordening van 3 Mei 1911 (P. B. No. 34).

Uit deze verordening is art. 1 direct overgenomen; en daarom zijn de woorden „welke buiten de tonnen in zee varen" niet overgenomen. Deze woorden zijn in die verordening niet opgenomen, omdat zij overtollig leken, daar wij in deze kolonie vooralsnog geen tonnen hebben, waarbinnen schepen varen.

Er is geen definitie van Curaçaosche en Nederlandsche vaartuigen gegeven, omdat het wenschelijker scheen, zooveel mogelijk de bestaande verordeningen te volgen, die den toets hebben doorstaan, dan zich te wagen aan definities, die uit den aard der zaak moeilijk zijn.

De beweerde onduidelijkheid van art. 86 van het Nederlandsche Wetboek van Strafrecht, dat met dat al in ons nieuw Strafwetboek ongewijzigd is overgenomen, is daar een bewijs van.

Met de meening, dat de voorgestelde strafbepalingen gering practisch belang zullen hebben, zoo de schipper slechts in de kolonie er onder valt, kan ondergeteekende zich vereenigen: zie de hierbijgevoegde nota van wijziging.

Uit de Naburige Republieken.

Venezuela. In den Staat Zulia zijn rijke petroleumbronnen ontdekt. De Amerikaansche petroleummaatschappij heeft in Caracas een filiaal gesticht, terwijl er ook twee Venezolaansche maatschappijen met Engelsche namen werden gevormd: Venezuelan Oil Concessions Limited en The Caribean Petroleum Company.

De bron van Matatán geeft dagelijks een hoeveelheid van 1000 ton van 50 galon.

Van de revolutie weten we nog niet veel.

In den avond van Maandag 13 April is Grl. J. V. GOMEZ, Constitutioneel President der Republiek en Hoofdcommandant van het Nationaal leger van Macuto naar Caracas teruggekeerd. In den morgen van dienzelfden dag kwam ook Dr. GIL FORTOUL, de wn. President der Republiek vandaar terug.

De Heer HERMAN LEYBA, Consul van Venezuela op Curaçao, heeft Maandag een telegram uit Caracas ontvangen met de mededeeling, dat het Congres der Gevolmachtigden der Vereenigde Staten van Venezuela, Zondag 19 April te Caracas bijeengekomen tot Voorloopig President heeft benoemd Dr. V. MÁRQUEZ BUSTILLOS, terwijl Grl. J. V. GOMEZ gehandhaafd bleef als Hoofdbevelhebber van het Leger. Dr. MÁRQUEZ BUSTILLOS heeft het volgend Ministerie benoemd:

Binnenland: CESAR ZUMETA.
Buitenland: MANUEL DIAZ RODRIQUEZ.
Handel: Dr. ROMÁN CÁRDENAS.
Financiën: PEDRO EMILIO COLL.
Oorlog en Marine Grl. M. V. CASTRO ZAVALA.
Openbare Werken: Dr. LUIS VÉLEZ.
Onderwijs: Dr. F. GUEVARA ROJAS.
Gouverneur Generaal: JUAN C. GOMEZ.
Secretaris Generaal: Dr. R. BRACAMONTE.

Ook benoemde het Congres tot 1en Vice-president Dr. JESUS ROJAS FERNANDEZ en tot 2en Vice-president Grl. CARACCIO LO PARRA PICÓN.

Mexico. We zijn er nog niet achter kunnen komen, wat er eigenlijk gebeurd is, en wat de reden is, dat de Amerikaansche mariniers gevangen zijn genomen. Mogelijk wat te veel de orde willen handhaven in een andermans land en toen zelf tot de orde geroepen.

Misschien, dat we er later iets over hooren, misschien ook niet, maar het is in ieder geval voor de Ver. Staten van Amerika en de Mogendheden van Europa een mooie aanleiding geweest om gewapend tusschenbeiden te komen.

De telegrammen uit Washington beginnen natuurlijk met de officieële verklaring, dat het President WILSON volstrekt niet te doen is om vergrooting van gebied, maar uitsluitend om eerbiediging der vlag. Hij zal zijn macht niet laten gevoelen in de stad Mexico, maar slechts zich meester maken van de Mexicaansche havens. In vreedzame blokkade zal hij zóó lang de havens voor het verkeer gesloten houden tot HUERTA eerherstel gegeven heeft en de vlag gesalueerd heeft zooals geëischt is. De grootste booten zijn naar Mexico toe o.a. de vier Superdreadnoughts „Arkansas," „Vermont," „Newhampshire" en „New Jersey."

Huerta laat zich niet intimideeren door al dat oorlogsgerucht. Hij toont zich niet het minst bevreesd en raadpleegt heel kalm zijn Raad over datgene wat hun te doen staat. Zijn antwoord was, dat hij bereid was het saluut te doen, maar dan moest Amerika ook terugsalueeren, gelijk dat volgens internationeele beleefdheid gebruikelijk is.

Tot deze overeenkomst geraakte men eerst den 16n April, terwijl de arrestatie op 9 April had plaats gehad en Admiraal MAYO slechts 24 uur bedenktijd had gelaten om het voorstel tot eerherstel aan te nemen of niet. Heel erg heeft HUERTA zich dus niet gehaast en N. Amerika is in het begin teruggeschrikt voor de gevolgen van een gewapende tusschenkomst. Ten slotte moest men vasthouden aan den eenmaal gestelden eisch, en wilde ook niets meer weten van het beantwoorden van het saluut. HUERTA moest 21 kanonschoten lossen ter eere van de Amerikaansche vlag en dan zou 't Admiraalschip slechts één enkel schot lossen ten teeken, dat de satisfactie was gegeven en aangenomen. Maar HUERTA nam hiermede geen genoegen. Met pleizier wilde hij de Amerikaansche vlag groeten, als de Amerikanen gelijktijdig een zelfde eerbewijzing wilden geven aan de Mexicaansche. Daar kwam natuurlijk niets van in, en de oorlogsschepen stevenden naar Mexico. Toen weigerde ook HUERTA de vlag te groeten en eerherstel te geven. Metdital waren reeds 10 dagen verloopen. Maar nu werd het ook hooge ernst in Washington. Het Congres keurde het optreden van WILSON goed, die gewapend wilde ingrijpen. 52 Oorlogschepen liggen gereed om naar Mexico te gaan. Admiraal BADGER moest Tampico en Veracruz veroveren, terwijl Grl. WOOD aan het hoofd van een leger Texas zal binnenrukken.

Den 19n. April deed HUERTA nogmaals het voorstel te gelijk met de Amerikanen een saluut af te vuren.

De zaakgelastigde Oshaughnassy kreeg te verstaan, dat Amerika zijn laatste woord gesproken had en tot daden zou overgaan, als HUERTA niet vóór Zondag 19 April 6 uur n. m. niet het saluut gebracht had.

Eerst als op deze wijze eerherstel zou gegeven zijn, zou men bereid bevonden worden tot verdere onderhandelingen over te gaan. HUERTA vroeg 24 uur uitstel om in de gelegenheid te zijn met al zijn raadslieden besprekingen te houden. Amerika weigerde vlak af. Ook had HUERTA gevraagd, waarom de Ver. Staten van hem eerherstel eischen, terwijl zij hem toch niet erkenden als president van Mexico.

Den volgenden dag, 20 April, vroeg President WILSON in gecombineerde zitting van het Congres, de noodige volmacht om gewapend op te kunnen treden voor zooveel als de omstandigheden dit zouden eischen. Nogmaals werd verklaard, dat uitsluitend de eerbiediging van het Amerikaansche gezag het doel was der beweging en geenszins de vermeerdering van grondgebied. Men ageerde tegen HUERTA, niet tegen Mexico President WILSON werd door 't Congres gemachtigd gewapenderhand voldoening te eischen van HUERTA, 50 Millioen dollar werden ter beschikking gesteld van President WILSON.

't Gaat dus beginnen in Mexico; geld ervoor is er, en de mannetjes zijn er ook.

Generaal Majoor LEONARD WOOD, hoofd der staf zal het landleger commandeeren.

Het pantserschip „Missisippi" heeft 700 mariniers aan boord en 2 militaire watervliegtuigen.

Het Departement van Marine heeft 4 booten gehuurd van de Ward Line en 4 van de America-Hawai Line; een der booten van de Amerikaansche Lijn zal dienst doen als transportschip voor het vervoer van troepen.

Van zijn kant zit HUERTA ook niet stil. Ieder oogenblik kan hij een Duitsch schip verwachten met 200 stuks veldgeschut en een grooten voorraad ammunitie. Het zal niet gemakkelijk zijn dit schip tegen te houden zonder oorlogsverklaring en toch moet het, koste wat het wil.

Ook heeft HUERTA in de haven van Tampico mijnen laten leggen. Voor het oog gedraagt hij zich zeer correct; belooft bescherming aan de Amerikaansche burgers en plaatste zelfs een wacht voor het legatiegebouw.

Hij ontkent ook Amerika beleedigd te hebben.

De boot der Dophin waarvan de schepelingen gevangen werden genomen, voerde geen vlag.

De Mexicaansche pers steunt HUERTA in zijn verzet tegen Amerika.

De Amerikaansche vloot heeft een kalmen, voorspoedigen overtocht en was 21 April al dicht bij de haven van Tampico, waar ze verdere instructies van Washington zullen afwachten. Dienzelfden dag kwamen de Amerikaansche troepen binnen Veracrus.

President WILSON kan niet langer wachten op de beslissing van het Congres, of hij ook vijandelijk mag optreden. Als er geen oorlogsverklaring is, kan de Duitsche boot met ammunitie niet worden tegengehouden. En dat moet. Dinsdagmiddag, 21 April, des middags om 4 uur seinde hij aan Admiraal BADGER: „Handel naar eigen oordeel". De blokkade was hiermee afgekondigd en werd aan de verschillende mogendheden medegedeeld.

De koopvaardijschepen moeten nu ook de Mexicaansche wateren verlaten.

Kolonel GOETHALS heeft verklaard, dat, zoo noodig, het Panamakanaal door de oorlogschepen gebruikt kon worden.

Woensdag, 22 April, hebben Amerikaansche mariniers en matrozen Vera Cruz ingenomen. 's Morgens om 8 uur begon het bombardement en om half drie trokken de troepen de stad binnen onder dekking van het geschut der oorlogsschepen. Met mitrailleuses en geweervuur werd alle weerstand verder gebroken.

De lijst der dooden en gewonden is nog niet openbaar gemaakt.

Daags te voren werden 4 Amerikanen gedood en 14 gewond, waaronder 10 ernstig. Van de Mexicanen vielen er 150 aan gesneuvelden en gewonden. Ook in Tampico zijn de troepen reeds geland. 't Is dus volop oorlog.

St. Thomas-kring.

Donderdagavond 30 April a. s. Gewone vergadering in het lokaal der Vereeniging, Kerkplein-Overzijde.

Aanvang 8 uur 's avonds.

De Directeur
P. fr. R. J. C. WAHLEN

DONDERDAG 30 April a. s. ten 8 ure n. m. Receptie ten Gouvernementshuize, ten 9 ure gevolgd door een Bal.

De Adjudanten:
H. P. PIEPER,
J. F. HAAYEN.

Men wordt beleefd verzocht, deze kennisgeving als eene uitnoodiging te beschouwen.

BEKENDMAKING.

De verkoop van ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1en Sept. 1912 t|m 28 Februari 1913 onder No. **3701 H**, t|m No. **1817 I**, zal plaats hebben op *Donderdag*, den **30n April**. a. s., en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 25n April 1914

De Voorzitter,
A. JESURUN.

HAVEN-NIEUWS.
VAN 18 APRIL—2 MEI

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Progreso	Hansen	19 April	Maracaibo	19 April	New-York
Pr Willem I	A R Nyboer	21 „	New-York	21 „	Amsterdam
Merida	A Johanson	22 „	Maracaibo	22 „	Maracaibo
Philadelphia	H Highborn	22 „	La Guayra	22 „	New-York
Zulia	S S Morris	25 „	New-York	25 „	Maracaibo
Pr der Nederl.	N C v Baaren	25 „	Amsterdam	26 „	New-York
Juno	D Klok	26 „	Colón	26 „	Amsterdam
Merida	A Johanson	27 „	Maracaibo	27 „	La Guayra
Merida	A Johanson	29 „	La Guayra	30 „	Maracaibo
Zulia	S S Morris	30 „	Maracaibo	30 „	New-York
Caracas	Furst	30 „	New-York	30 „	La Guayra
Pr Maurits	P Koningstein	2 Mei	New-York	3 Mei	Amsterdam
Schwarzwald	R Rauschenpl	18 April	Pto Colombia	19 April	Hamburg
Albanian	V Pophan	17 „	Liverpool	18 „	Sta Marta
Heinrich Horn	E Grassow	16 „	Pernambuco	22 „	Stettin
Skogstad	Hansen	18 „	Norfolk	?	Cuba
Nitonian	Reid	24 „	Liverpool	24 „	Sta Marta
Grunewald	H Brock	29 „	Hamburg	29 „	Colon
Odenwald	S Segebarth	1 Mei	Colón	3 Mei	Hamburg
Siena	R Raffo	2 „	Genova	2 „	Colón

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Camia H	19 April	Maracaibo	*España D*	18 April	Sto Domingo
Mercedes Maria	20 „	Sto. Dom.	*Clicia V*	18 „	Maracaibo
Refugio H	20 „	Aruba	*Carlota H*	18 „	Maracaibo
Julia Estrella A	22 „	S J Pto Rico	*España D*	19 „	Sto Domingo
Diana V	22 „	Maracaibo	*Refugio H*	20 „	Aruba
Olinda H	23 „	St Domingo	*Estelle H*	21 „	Aruba
Estelle H	24 „	Aruba	*Estelle H*	26 „	Isl Barlov.

30 April wordt hier weer een S.S. verwacht der K.W.I.M. Line B.